Det, der bestaar.

Vor Guds Ord bestaar evindelig. (Es. 40, 8).

Sande Tilbedere.

Den Time kommer, ja, den er nu, da de sande Tilbedere skulle tilbede Faderen i Aand og Sandhed; thi det er saadanne Tilbedere, Faderen vil have. Gud er en Aand, og de, som tilbede ham, bør tilbede i Aand og Sandhed. Joh. 4, 23 og 24.

Læs Joh. 4, 1—26.

Vi skal her lade Luther tale, i det mindste til at begynde med:

„Dette er en Historie, hvori Jesus har en saare venlig og trøstende Samtale med en samaritansk Kvinde; han taler med hende om de højeste Ting, nemlig hvem han er, og hvad man skal vente af ham; han siger hende frit og ligefrem, at han er Messias, paa hvem Verden venter, og giver dermed at forstaa, at han vil være Herre og Frelser ikke blot for Jøderne, hvem han var forjættet, men ogsaa for Hedningerne, som ikke havde nogen Forjættelse om ham.

Nu var Jøderne ikke mere fjendske mod noget Folk end netop Samaritanerne; naar de derfor paa det groveste vilde haane nogen, kaldte de ham en Samaritan. Derfor forbavsedes Kvinden ogsaa over, at Herren forlangte Drikke af hende; det faldt ogsaa Disciplene underligt, at de fandt ham i Samtale med hende.

Men vor kære Frelser havde noget ganske andet i Sinde; han hungrede og tørstede ikke blot legemlig, hvorvel det er troligt, at han var bleven træt, hungrig og tørstig af Rejsen; men meget mere tørstede han aandelig efter de fattige, fordømte Synderes Genløsning, hvem han var sendt til Trøst.

Nu vidste vor Herre Kristus vel, hvorledes det stod til med hans Folk: den bedste og største Hob stolede paa, at de var Patriarkernes Børn, de omskaarne hellige, kort sagt derpaa, at de var Guds Folk; derfor ansaa de det for givet, at de var retfærdige og hellige for Gud og begærede derfor ingen Messias, der skulde fri dem fra Synden og Døden; men de vilde have en saadan, som kunde gøre dem rige og lykkelige her paa Jorden.

For saadanne hovmodigeSkyld var Kristus ikke kommen; derfor er denne Tildragelse et Forspil til, at Herren vil lade sit Folk fare og optage Hedningerne, der ikke kunde rose sig af nogen Hellighed, nogen Gudstjeneste eller Lov, men maatte bekende, at de var ugudelige, afgudiske Mennesker." Saa langt Luther.

Det er sikkert Jesu Rejse gennem Samaria og hans Samtale med Kvinden ved Brønden, Evangelisten vil fremdrage og fæste Opmærksomheden ved i dette Afsnit af sit Evangelium.

Jesus er ene derude ved Brønden, da Kvinden kommer for at hente Vand, og han ved, hvorledes han skal komme i Samtalen med hende.

Det er stik imod det hovmodige Sind at begære en Tjeneste af den, man foragter eller ser ned paa; saaledes kunde en Jøde ikke nedværdige sig til at begære en Tjeneste af en Samartan.

Det maatte derfor vække Forbavselse hos Kvinden, da Jesus bad hende give ham noget at drikke; men det virkede ikke frastødende, tvertimod, det vakte Interesse, det tiltrak hende, gav hende Mod til at udtale sig.

Da Kvinden har udtalt sin Forundring, lader Jesus hende straks forstaa, at han ikke blot ønsker at modtage en Tjeneste, men han har en Gave at give, „Guds Gave", „levende Vand."

Hun tænker straks paa Vandet i Brønden eller Kilden; det kaldte de levende Vand i Modsætning til Regnvand, som de opsamlede i Cisterner, og — han havde jo ikke noget at drage op med.

Jesus gaar nu et Skridt længere og taler til hende omVand, der slukker Tørsten for bestandig og bliver til en Kilde af Vand, der fremvælder til evigt Liv.

Endnu forstaar hun ikke Jesus. Hun beder: „Herre, giv mig dette Vand, for at jeg ikke skal tørste og ikke komme hid at drage op." Hun har dog Begær efter det herlige Vand, han har talt om.

Men nu gør Jesus en Vending i Samtalen. Han beder hende gaa og kalde sin Mand.

Hun svarer straks undvigende: „Jeg har ingen Mand". Men, at hun alligevel havde en, hun levede sammen med, det fortier hun.

Men Jesus gaar lige til og giver hende Ret deri, men lader hende ogsaa vide baade, at hun har haft fem Mænd, og at hun nu har en, som ikke er hendes Mand.

Kvinden siger nu: „Herre, jeg ser, at du er en Profet." Hun er ikke bleven stødt over at faa Sandheden at høre lige ud, uforbeholdent.

Og saa — saa kommer det frem at selv hos denne faldne Kvinde rører der sig et Alvorsspørgsmaal, Spørgsmaalet om den sande Tilbedelse.

Men ogsaa angaaende dette Spørgsmaal er hun blind. Hun mener Stedet er Hovedsagen, Bjerget Garizin, hvor Samaritanerne tilbad, eller Jerusalem, hvor Jøderne tilbad.

Nu kan Jesus tale til hende om, at det ikke er Stedet, det kommer an paa, men Aanden og Sandheden.

Vel var Jerusalem det rigtige Sted for Jøderne at tilbede, men — den Time var nu oprunden, da Guds Ord, da det glade Budskab om Frelse, skulde forkyndes ud over Verden, og hvad det da gjalt om, det var at tilbede Gud i Aand og Sandhed.

Saadanne Tilbedere vil Faderen have, og saadanne Tilbedere var Jesus ude at søge. Hidtil havde der ikke været Sandhed i Kvindens Tilbedelse; det Liv, hun levede, kunde ikke forenes med sand Tilbedelse.

Men Jesus fandt alligevel i denne Kvinde en, som blev en sand Tilbeder. Det ser vi af hendes Vidnesbyrd for Folkene inde i Byen.

Og han fandt der mange flere, der blev sande Tilbedere, mange, der vilde „komme til Lyset", at deres Gerningers Værd maatte aabenbares, hvad vi nærmere skal se siden.

Johannes var jo selv en sand Tilbeder, og det er nok det, at Jesus her, hvor man næppe turde ventet det, fandt sande Tilbedere, det er nok Glæden derover, der har gjort, at han har taget denne Tildragelse med.

„Den ene Stodder kan ikke taale, at den anden har to Kæppe.

Naar man tager en dansk Ordbog for sig, finder man, at der er ikke ret langt fra Stodder til stor. I det virkelige Liv synes det nu vistnok at være anderledes. Dog er Vejen ikke længere, end at mangen en kæk og brav Yngling har tilbagelagt den. Men hvis man gaar tilbage og læser fra stor til Stodder, saa bliver jo nok Afstanden i Ordbogen den samme, og saa synes det tillige, som om der i det virkelige Liv heller ikke er saa lang en Vej at tilbagelægge. Det er jo nu ogsaa en hel Del lettere at falde dybt end at flyve højt, og Krebsgangen er her i Livet den letteste. Derfor er det vel, at der er saa mange, der følger den. Et af de største Fald og en af de værste Krebsgange er sikkert nok den, som ovenstaaende Ordsprog ironiserer over, nemlig Misundelsen. Den Vej vil Djævelen saa gerne vise os Mennesker ind paa, og vi er alt for tilbøjelige til at følge ham i det Stykke. — Ja for han gaar jo selv foran. Men en slimet og fæl Vej er det, Slangen der efterlader sig, og det er svært at arbejde sig ud af dens Søle.

Der er i og for sig ikke noget galt at ville være stor, thi deraf afhænger alt Fremskridt. Hvis der ikke fandtes nogen Fremad- eller Opadstræben iblandt os, var det først galt, og hele Verden vilde gaa Krebsgang. Men den sande Storhed sidder saa højt og er saa vanskelig at naa, saa at det ofte synes umuligt, og saa forsøger man at naa den ad Genveje. En af disse Genveje er Bagtalelsen. Det synes saa let at blive stor ved at rakke ned paa andre. Det vidner nu vistnok ogsaa om en vis Storhed, nemlig stor Misundelse, og der er en anden, som nok skal følge med, nemlig stor Løgnagtighed, thi al Bagtalelse er Løgn. Lad os prøve at drage den frem af nogle af dens Smuthuller lige saa fort og fæl, som den er, for at vi kan lære at vogte os for den.

Der er nu for Eksempel enMand, som har arbejdet sig frem til Velstand. Han har været dygtig og paapassende, hans Bedrift lykkedes for ham, og saa kom han forud for sine Naboer. Det falder da let, naar man er sammen med Naboerne, at tale om hans Gerrighed, den Uret, han har begaaet mod andre, den Utilfredshed man finder hos ham osv., osv. Nu er det jo vist nok, at der findes mange rige Slyngler, som beriger sig ved at bedrage og undertrykke andre, og det er et slemt Onde under Solen. Men er det netop den Maade din Nabo er bleven rig paa, eller er det ved Flid og Dygtighed og Guds Velsignelse? Der er da ogsaa Folk, som bliver rige paa den Maade. Jeg vil blot minde om nogle af de mest bekendte Rigmænd, som Verden har ejet, nemlig Abraham, Isak og Jakob. Men sæt nu, at han virkelig er den Æsel, du skylder ham for at være, mon du saa selv bliver hvid ved at gnide dig op ad en sort Gryde? Eller er det blot det samme gamle Ordsprog om igen: „Fy, hvor du er sort, sagde Gryden til Kedlen"? Lad nu være, at alt, hvad du siger, er sandt, det kunde dog gerne være Løgn i din Mund, og om det er det eller ikke, afhænger til syvende og sidst af Sindelaget, hvormed du udtaler din Dom. Sagen er, at Sandhed og Kærlighed er to uadskillige Tvillingbrødre. Kærligheden tvinger vistnok til at tale Sandhed, men kun paa rette Maade og paa rette Sted. Misundelse driver derimod til at tale Løgn, og er der Sandhed iblandt, saa anvendes den paa en uretfærdig Maade og paa et galt Sted. Det er altsaa ikke den anden eller hans Opførsel, der bestemmer, hvad der er Løgn eller Sandhed i Øjeblikket, men det er dit eget Hjerte, og hvad der rører sig i det. Du kan ikke vaske hverken dine Hænder eller dit Hjerte rent i en andens snavsede Vand. Men Gud ser paa Hjertet. — Kærligheden driver ganske vist til at revse Synden ogsaa Grimhed og Uret. Det kan være Kærlighed og Medynk med den fortrykte, det kan være Kærlighed til Sandhed og Ret, det kan endogsaa være Kærlighed til dig selv, men Kærligheden paa alle disse Omraader, hvis den skal være sand, maa være forenet med Kærlighed til og hjertelig Medynk med det Menneske, hvis Opførsel du nødes til at dadle. Saadan kom Kærligheden og Sandheden frem hos den, som er den personificerede Kærlighed og Sandhed, Jesus Kristus.

Man kan ogsaa misunde en Mand hans Stilling, Magt, Anselse og Indflydelse, og man søger saa at vise, at disse er ufortjent. Men selv samme Regel gælder her. Hvad du end siger ham paa, det være nok saa sandt i og for sig, det er Løgn i din Mund, om du ikke siger det med det rette Hjertelag, thi du stiller ham frem i et falskt Lys. Dette sidste gør navnlig vi Præster vel i at lægge Mærke til. Vi har sjælden Anledning til at misunde hinanden Rigdom. Det skulde da være, om vi misunder hinanden den smule Løn, vi faar, men det er da saa smaaligt og lavt, at det er en Skam blot at tale om det. Og dog, „Den ene Stodder kan ikke taale, at den anden har to Poser." Men vi bliver naturligvis fornærmet, og med Rette, om nogen kalder os Stoddere. Lad os da vogte os for at blive det. Vor Rigdom bestaar i den Velsignelse, som Gud gav os i vort hellige Kald, den Velsignelse, som han ønsker at vi baade maa besidde og uddele. Det er en Rigdom, som er langt større end Penge og Gods. Men naar nu han, der gør fattig og rig, nedtrykker og ophøjer, har givet en mere og en anden mindre, har uddelt forskellig til enhver især af os, skal vi saa af den Grund misunde hinanden? Det er den sikreste Vej til at tabe al Velsignelse. Det er tillige den sikreste Vej til at tilintetgøre vor Indflydelse for og til det gode. Lad os vogte os. Men vi, som prædiker saa meget for andre, maa vel ogsaa kunne taale, at der bliver prædiket for os. Skal vi revse hinanden, saa lad os gøre det paa rette Sted, til rette Tid og med et ret Hjerte. Ellers er det jo Løgn alligevel, og det er Manden med Bjælken i Øjet, som vil trække Skæven ud af den andens, og „Stakkel er Stodder værst."

Det sidste Ordsprog bringer os lidt videre i vor Betragtning. Kristne ved jo, at den sande, ægte Rigdom er Gudsfrygt. Vi ved at Synden er ond, og at den maa bekæmpes. Men lad os saa ikke glemme, at den maa bekæmpes med uplettet Klinge, om det skal blive til noget. Jeg synes ikke altid, om den Maade, man omtaler „de vantro" paa. „Han eller hun er et stakkels vantro Menneske", siger man. Det kan jo være, at det er sandt. Men selv de vantro har Kristus elsket saa højt, at han døde for dem, thi „han døde til bestemt Tid for de ugudelige". Se det er nu bedst at huske dette, naar man skal revse de vantro og ugudelige Mennesker, enten det saa er i deres egen eller i andres Nærværelse. Ellers er det Løgn med vor Revselse, og vort ophøjede Sæde er selvlavet. Det er for den Sag lige galt, om det er Farisæeren, der vil undskylde sig med at han ikke hører til Toldernes Klasse, eller det er Tolderen, der trøster sig med, at han ikke hører til Farisæernes Flok. Tolderen i Evangeliet gik ikke retfærdiggjort hjem, fordi han var en Tolder, men fordi han bekendte og afbad sin Synd.

Ja „der er meget i Vejen, naar en Stodder skal til Himmelen", og vi er alle Stoddere for vor Herre. Det bedste, vi Stoddere derfor kan gøre, er at prøve at række hinanden Haanden og se, om vi kan hjælpe hinanden ud af Slangens slimede Hule. Naar et Selskab bestiger en Gletscher, binder de sig jo sammen men Reb, for at den ene kan hjælpe den anden op, om han skulde falde i Revnen. Sandheden tro i Kærlighed er et saadan Reb, og det gaar ikke i Stykker. Men Sandhed (falskelig saaledes kaldet) uden Kærlighed er et Reb, som brister hver Gang, det skal bruges, og Misundelsen tager Sten og Isblokke og slynger dem paa den synkendes Hoved. Se lad os prøve at huske det alle sammen, og lad os ikke misunde hinanden noget Fortrin eller Gode, stort eller lille.

J. K. Jensen.

Jordens største Elendighed.

Efter Dr. Zwemer: „De ubesatte Marker" ved Lærer Jens Jensen, Hovsør.

I Nordafrika er der et stort Landomraade fra Atlanterhavet i Vest til Somalielandet og Abyssinien i Øst med en Befolkning paa 40 Millioner, som lever under Islams Magt i den dybeste sociale og aandelige Nød.

I Centralasien, i Tibet, Afghanistan, Beluchistan og i russiske og kinesiske Turkestan lever 25 Millioner under Tilstande saa frygtelige, at vore Nerver ikke engang taler Beskrivelse deraf.

Et Blik paa den sociale Tilstand i disse Lande viser et sørgeligt Natbillede. De, der taler om uciviliserede Folks lykkelige Naturtilstande, kender ikke, hvad de taler om.

Hvis det er en Lykke at være uvidende, maa disse Folk være meget lykkelige, thi kun 10 pCt. af dem kan læse eller skrive deres eget Navn.

75 pCt. af Befolkningen i Kashgar lider efter Rejsendes Beretninger af uhyre Svulster, som skyldes det urene Vand, de drikker.

Tre Fjerdedele af Beduinerne i Arabien lider stadig Hungersnød.

Mod Sygdom bruges skrækkelige Midler, Gennemboring af Legemet med glødende Jærn, Trylleformler, Aareladning eller „kraftige Drikke", kun alt for kraftige. De fleste Patienter dør ikke af deres Sygdomme, men af deres Medicin. I Afghanistan er Smeden Tandlæge og bruger en Tang, der er 1½ Fod lang.

Disse Lidelser paa Grund af Uvidenhed er intet mod det, der skyldes hjerteløs Grusomhed.

Endnu tilintetgøres hele Landsbyer og Stammer ved Slavejagter i det indre Afrika. Baand mellem Forældre og Børn og Ægtefæller sønderrives. Slavevejene er bestrøede med Menneskeknogler, der giver Staklerne, som i Lænker drives frem ad dem, en Forestilling om, hvad der venter dem selv, og det er maaske endda den lykkeligste Lod. Hvad bryder Menneskejægerne sig om, at 80 pCt. omkommer under Vejens Lidelser? 20 pCt. paa Markedet er en storartet Forretning for ham. Og han ved, hvor der er nok at hente af samme „Vare".

Mekka og andre muhamedanske Pilgrimscentrer har store Slavemarkeder i vore Dage, som aabenbarer, at „Afrikas aabne Saar" bløder endnu, om end i mindre Maalestok end i Livingstones Dage. Muhamedanere gaar paa Slavejagt til Ære for Profeten og sælger endog til Menneskeædere.

Menneskeædere findes endnu flere Steder i Afrika, paa Ny Guinea og paa nogle Sydhavsøer.

I Sjerra Leone i Øvre-Guinea praler Belistammen af, at blandt dem er der ingen over 3 Aar gamle, som ikke har spist Menneskekød. — Bankutumændene i Kongo æder alle Slaverne tilsidst af Frygt for, at Slavens Aand ellers vil dræbe sin Herre.

Englænderen H. W. Walker ledede en Ekspedition mod Dolodurastammen paa en af Sydhavsøerne for at straffe den for et Togt, den havde gjort mod en Nabostamme efter Mennesker til Slagtning. Han fortæller: „Jeg saa i Kansu en ophøjet Plads dækket med Levninger fra det frygtelige Maaltid. Ofrene pines langsomt til Døde, idet de saa at sige ædes levende. Alle Hjerneskallerne havde et Hul i Tindingen. Naar Ofrene er halvdøde, flaas der Hul paa Hjærnekassen, og Hjærnemassen søbes ud med en Slags Skeer af Træ."

Samme Walker fortæller om Hovedskal-Jægerne, Dajakkerne paa Borneo. Kvinderne samler Hovedskaller, ligesom de andre Steder samler Smykker. En Mands Rang bestemmes af, hvor mange Skaller han ejer, og de gaar i Arv fra Fader til Søn. Der foretages Krigstog for at skaffe Skaller, og den, der ingen faar, bliver saa foragtet, at ingen Kvinde vil gifte sig med ham.

Grusomhed mod de Levende er Reglen i Lande, hvorhen Evangeliet ikke er naaet. — En Slavedreng var blevet skudt i Afghanistan. Den fortørnede Emir lod den Mistænkte hænge op ved Haaret i et Træ og befalede, at der daglig skulde flaas et Stykke af hans Hud, indtil han bekendte. Tredjedagen efter var Manden død af sine Lidelser.

Naar nogen i Afghanistan vil flygte ud af Landet eller ud af et Fængsel og paagribes, bliver der stukket Hul gennem deres Pupiller, og deri bliver hældt Salpeter og ulæsket Kalk. En Gang blev 15 Mænd saaledes behandlede paa een Gang. 3 Dage efter fandt man dem siddende paa Jorden sammenlænket. 3 var døde. De andre var dels bevidstløse, dels sad de og kastedeKroppen frem og tilbage, stønnende af Smerte.

Franck Martin siger, at hvis Sandheden om Fængslerne i Kabul var kendt, vilde andre Lande sætte sig i Virksomhed for at standse saadant Barbari. De fleste Fængslede tager sig af Dage ved at slaa Hovedet mod Fjældevæggen af Angst for det, der venter dem, eller ogsaa bliver de vanvittige af Mørket, Ensomheden, Heden og Stanken.

Men selv disse legemlige Lidelser er lidet mod sjælelige og aandelige Lidelser i disse mørke Egne.

Usædeligheden og Familieforholdene gør Livet til en Rædsel. Dette gaar især ud over Kvinden. Hendes Lod er sørgelig, naar Manden er Hedning, men bliver han Muhamedaner, er en Slaves Lod et Gode mod hendes. Sjælen fornedres og forraaes til noget værre end Dyret. Georg Hunter siger, at i Kashgar er det almindeligt, at en Mand har haft 100 Koner. I Øst-Turkestan kan en saakaldt agtbar Kone have 3—4 Mænd om Aaret. Værst er det blandt Gejstligheden og i Pilgrimsbyerne: Mesched, Lasha, Medina og Mekka.

Ægteskab paa Tid, en Form for Prostitution, er disse Byers største Indtægt; endog unaturlige Laster drives i selve Moskeerne. Disse steder er Genstand for Lastens Orgier af forvorpneste Art, særlig lige efter Pilgrimmes Bortrejse, naar Byttet har været stort.

Kvinden er kun Træl. Naar hun bliver gammel, pensioneres hun ikke, siger Jennings om Somalilandet, men anvendes til det sværeste Arbejde, som Lastdrager. I Beluchistan kan man ofte se en Kvinde spændt for Ploven sammen med et Æsel.

Danske og engelske

Konfirmationskort.

— 1913 —

Danske Konfirmationskort.

Nr. 401. Et smagfuldt enkelt Kort med udskaaret Rand. Paa Forsiden ophøjede Blomster og Kors eller Kalk samt „Hjertelig Lykønskning paa Konfirmationsdagen" i Guldtryk. Størrelse 4½ X 3 Tommer. Pris 5 Cts. per Styk. 50 Cts. per Dusin.

Nr. S—5294. Et smukt lille dobbelt Kort 4¾ X 3¼ Tommer med udskaaret Kors og Lillier samt Ordene „Til Konfirmationen" paa Forsiden. Paa indlagte Blade findes Verset: „O, hør os, Jesus milde, O, dan vort Hjerte saa, At aarle det og silde Dit Tempel være maa, Hvor du er selv til Stede Med Liv og Lys og Glæde Nu og i allen Stund." — Hæftet med Snor og Kvaster. Pris 10 Cts. Per Dusin $1.00 Per 100 $6.00.

Nr. 152. Et smagfuldt dobbelt Kort med udskaaret Rand. Paa Forsiden et Kors af Forglem-mig-ejer paa hvidt Felt omgivet af Lillier. Paa 1. Side indlagte Blade Lykønskning med Plads til Tilegnelse og Dato. Paa 3die Side Ap. G. 16, 31 samt følgende Vers:

I Livets Vaar sit dyre Fredsforbund
Han vil til evig Tid med dig befæste,
Og ikke blot en flygtig Højtidsstund,
Nej, alle Stunder hos dig bo og gæste;
Og Fred han gi'r og Glæde, som bestaar,
Hvor Livets Lodder saa end monne falde —
O, maa han ikke da i Livets Vaar
Forgæves til sin Salighed dig kalde!

Hæftet med fin Silkesnor og Kvaster. Pris 15 Cts. Per Dus. $1.50.

Nr. S—788. Et smukt dobbelt Kort 6½ X 4¾ Tommer stort med en Krans af ophøjede Violer og Blade i naturlige Farver paa Forsiden samt den sædvanlige Hilsen i Guldtryk paa hvidt Felt. Indlagde Blade med Forsiring samt Sal 110, 3, og Verset: Som Duggens Draaber giv os Magt Din Kærlighed at spejle! Giv os din Aand, som du har sagt, Og os som Børn besegle! Os Hjerte giv for Verdens Nød, Giv Sjælen Haabets Vinger; Giv os den Kærlighedens Glød, Som varmer og som tvinger! — Hæftet med Silkesnor og Kvaster. Pris 25 Cts. Per Dusin $2.50.

Nr. D—453. Pragtfulde importerede Konfirmationskort efter assorteret Mønster og Tekst. Pris 35 Cts. per Stk. 4 Kort for $1.25.

Nr. S—793. Et aldeles nyt og særdeles fint Kort med haandmalede Stedmoderblomster eller Forglem-mig-ejer paa Celluloid indfattet i Ramme af fint Karton af tilsvarende Farve som Forside. Paa smukt forsirede Blade hæftet med Silkebaand og Sløjfe findes foruden Hilsen og Sal. 46, 2 følgende smukke Vers: O Herre, vær mit Lys i Natten, Mit Fæste og min sikre Borg; Vær for min Sjæl den dyre Skatten, Som prøvet er i Frød og Sorg! I dig, min Gud, jeg Styrke har, Du er min Tilflugt, mit Forsvar! Størrelse 6¼ X 4 Tommer. Hvert Kort i en net lille Æske, hvori den kan sendes med Posten. Pris 40 Cts. 3 Kort for $1.00.

Nr. D. 454. Luksuriøst udstyrede importerede Kort med brede Silkebaand og Sløjfe samt ophøjede Roser i efterlignet Silke. Passende Konfirmations Hilsen, Billede og Tekst. Pris 50 Cts. 3 Kort for $1.25.

ENGLISH CONFIRMATION CARDS.

No. K—2243. A very pretty little folder, size 3½ x 5 inches, tied with white silk ribbon. On front cover a pretty landscape in a wreath of wild roses. The words "Best wishes for your Confirmation" in silver stamping. On inside pages appropriate scripture texts and verses. Price 15 cents each. $1.50 per dozen.

No. K—2244. Same style card as No. 2243 but larger (Size 7½ x 4½ and with twigs of "pussy willows" on front. On inside pages two short Bible texts and Margaret Haycrofts beautiful hymn "Praying heart, break forth to singing" in extenso. Price 25 cents each. $2.50 per dozen.

De angivne Priser er netto — portofrit.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebr.

Dampskibsbilletter

med

Cunard Liniens store hurtige Skibe

sælges af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBR

En af disse prægtige Filthatte faar De absolut

FRIT

hvis de indsender nedenstaaende Kupon

inden 30 Dage.

Paa denne Tid af Aaret behøver saa godt som hvereneste Mand en ny Hat, og for Nærværende findes der del neppe nogen Slags Hat, som er mere passende end en myg Filthat. Den Hat, som vi her tilbyder og afbilder, er forarbeidet af meget god Filt, i sort eller brun Kulør, alt efter Behag. Den er heltigjennem moderne med Hensyn til Facon og med Brem af den nu mest brugelige Størrelse. Silkebaand rundt Hatten. Den er ogsaa forsynet med Svedebaand. En Hat, som De ikke paa nogen Maade kan kjøbe for mindre end $1.00, og i de fleste Tilfælde vilde den koste Dem meget mere. Den kan faaes i Størrelser fra 6¾ til 7⅞. Glem endelig ikke at angive paa nedenstaaende Kupon om De ønsker en sort eller brun Hat og hvilken Størrelse. De ønsker. Indsend saa Kuponen til os og De faar Hatten absolut frit. Vi forklarer nedenfor, hvorfor vi bortgiver den.

Lundins Maltdrikke tilberedes af vor koncentrerede Extrakt for Mal-to-Bryg, en absolut uforfalsket Malt og Humle Extrakt, som er blevet saa stærkt koncentreret, at den er reduceret til en fast Masse og derfor kan pakkes i en Blikæske og let og billigt sendes til enhver Adresse. Af Indholdet i en enestæ Æske af kunstnis Koncentrerede Extrakt for Mal-to-Bryg, hvorpaa den vanlige Pris er 35 Cents, kan hvilken som helst Husmoder brygge lige op til ser Galloner skummende, styrkende, velsmagende og absolut alkoholfrit Maltdrikke. De maa huske paa, at dette Maltdrikke ikke blot er en velsmagende Drik til at slukke Tørsten med men at den samtidig ogsaa i høieste Grad er styrkende og sund og derfor bør benyttes som en Bordrik i Hjemmet hele Aaret rundt. Skulde aldrig savnes og bør findes paa Bordet lige regelmæssigt som Brød.

Den meget høie Næringsværdi hos de to Ingredienser i dette Drikke, nemlig Malt og Humle, er almindelig erkjendt af alle Autoriteter, og forende og stærkt koncentrerede giver de derfor et Drikke, som er helsegivende og velgjørende for alle. Det øgliver Appetiten, virker som en Tonik og er specielt velgjørende og styrkende for Børn og unge Personer endnu i den opvoksende Alder, diegivende Mødre, Konvalescenter samt svage Personer i det hele taget. Det kan tilberedes saaledes, at det tilfredsstiller enhvers Smag.

Aarsagen til, at vi vil bortgive disse prægtige Filthatte, er den, at vi ønsker, at enhver skandinavisk Familie skal bruge vort ægte Maltdrikke i Hjemmet. Dette Maltdrikke smager udmærket som en Bordrik. Til enhver Læser, som antager dette Tilbud, vil vi desuden sende vor nye store og frie "Bargain" **Katalog** over Varer af alle Slag. I denne Katalog findes alt, som behøves i Husholdningen eller paa Farmen, og en Familie kan spare Hundreder af Dollars, hvis den altid raadspørger vor Katalog, naar noget behøves.

Klip ud her.

Kupon: Lundin & Co., 117 N. Elizabeth St., Chicago, Illinois.

Hermed vedlægges $1.00 som fuld Betaling for 3 Æster Lundins koncentrerede Extrakt for Mal-to-Bryg, tilstrækkeligt for 18 Galloner Maltdrikke. Send mig som Present paa samme Tid den Filthat, som jeg har mærket for her nedenfor med et Kryds (X).

.....Filthat. Sort { I Størrelser fra 6¾ til 7⅞. Angiv her Deres Størrelse..... Eller maal rundt Hovedet med en Papirstrimmel og send Papirstrimmelen til os. Vi ved da, hvilken Størrelse De ønsker.

.....Filthat. Brun

Det er en Overenskomst, at hvis jeg ei finder alt precis saadan som her angivet, tilbagebetaler De til mig min Dollar.

Navn .....

Adresse .....

K—11.

Klip ud her.